

granaterne. Det ærede Medlem siger: „Af Skibe have vi desuden de 3 Krydsere, der ogsaa ere opførte i Ministeriets Plan, nemlig „Hekla“, „Gejser“ og „Hejmdal“. Jeg tror, at den ærede Minister vil give mig Ret i, at disse Skibe, særlig efter de seneste Erfaringer, ikke ville egne sig til Kamp. Jeg tror, man vilde betænke sig paa at sende dem i Kamp, især over for Brisantgranater, hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa“. Ja, det er netop Grunden, hvorfor vi ikke ønskede at lægge Udvalgets Plan til Grund; thi det ærede Medlem vil vel erindre, at det ikke er disse Skibe, som have disse specielle Navne, der skulle være særlig saarbare over for Brisantgranater, men det er de upanserede Krydsere. Det er heller ikke, fordi de ere smaa: Baa de smaa og store, ogsaa de, det ærede Medlem taler om, som skulle være Panserskibe eller Krydsere, disse paa 15,000 Tons, som vi altid skulle have at bestille med, ere lige saarbare over for Brisantgranater, de ere det i lige saa høj Grad som „Hekla“, „Gejser“ og „Hejmdal“. Men nu er der det mærkelige, at særlig af den Grund have vi forandret Udvalgets Plan, som har 10 Krydsere (Afbrydelse af S. Bojesen) . . . ja, 9 eller 10 — det kommer an paa, om man vil regne Skolestibet med (S. Bojesen: Det har De ikke Lov til!) —. Ja, jeg vilde aldrig som Marineminister bygge et Skolestib, der ikke kunde bruges paa anden Maade, jeg vilde bygge det saaledes, at det saa nær som muligt fik Karakter af en Krydser og kunde benyttes i Krig. I alt Fald er der lagt megen Bægt paa Krydserne. Det er bl. a. netop af Hensyn til Brisantgranaterne, at vi have ønsket at faa saa mange Panserskibe som muligt. De have igen i overordentlig Grad vundet Herredømmet paa Grund af Brisanterne. Nu siger det ærede Medlem, at Ministeriets Plan vil koste omtrent 60 Mill. Kr., og han udregner, hvor haabløst det vil være at gaa til denne Plan. Ja, men saa kunde man jo reducere den noget og dog beholde dens Karakter. Dernæst siger han, at Udvalgets Plan vil koste 50 Mill. Vi have beregnet den til 52—53 Mill. Der kommer en Forklaring senere hen, hvor han tænker sig Muligheden af, at alle Kampskibene kunne blive paa 1,500 Tons, men rigtignok mener, at det vilde være meget forfærdigt. Han taler om, at „de fremmede større Mariner bygge Skibe paa 10—15,000 Tons, det er dem, vi maa regne“ at komme til at mødes med, medens vore kunne blive Skibe paa omkring 1,500 Tons“. Det er der vist ingen, der i Drømme har tænkt paa, at Panserskibe skulde være paa 1,500 Tons. Bort Forbillede er jo „Herluf Trolle“, som

omtrent er paa 3,500 Tons. Velsigningsvis vil jeg bemærke, at det ærede Medlem har jo ogsaa tidligere undertiden talt om disse Skibe paa 10—15,000 Tons, der fuse gennem Store Bælt. Jeg tror ikke, at det vil blive de farligste Skibe for os; thi de manøvrere overmaade besværligt. Vi saa det med Englenderne og Italienerne, hvorledes det gik, da de passerede Store Bælt, med 30 Fods Skibe. Englenderne kom igennem, men det gik uhyre langsomt, og Italienerne blev stikkende. Det ærede Medlems Sammenligning mellem, hvad det vil koste at bygge efter Udvalgets, og hvad det vil koste at bygge efter Ministeriets Plan, er ogsaa noget besynderligt, thi han taler blot om, hvad Panserskibene skulle koste, og da vi have 9 af dem, bliver Udgiften større efter vor Plan end efter Udvalgets, som kun har 6. Han glemmer at tale om Torpedobaadene. Jeg gaar overhovedet ud fra, at naar to Planer koste lige meget, og de kunne gennemføres lige hurtigt, og naar saa den ene Plan er hensigtsmæssigere for Forsvaret end den anden og fordrer mindre Vedligeholdelsesudgifter og mindre Bemanding, maa den Plan ubetinget have Fortrinnet.

Jeg skal standse hermed. Jeg tror at have paavist i alt Fald adskillige Unøjagtigheder i det ærede Medlems Foredrag.

Formanden (Sofus Høgshro):

Den højtærede Minister gjorde mere Brug af Oplæsning, end vi her i Tinget pleje at anse for tilladeligt, men paa Grund af den særlige Anledning i det foreliggende Tilfælde har jeg ment ikke at burde indvende noget derimod.

Dinesen: Den ærede Minister har nu fejlet for sin Dør over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen). Jeg skal derfor ikke indlade mig yderligere med det ærede Medlem, men skal kun sige, at jeg har en Fornemmelse af, at han faar næppe synderligt Medhold hos mange i flere af de Angreb, han rettede mod den ærede Minister, navnlig ikke naar han angreb Ministerens Maade at forhandle med dette Ting og med Rigsdagen i det hele. Samtidig med, at jeg er ved et Spørgsmaal af denne Natur, vil jeg gøre en Bemærkning overfor et lille Skrift, som gentagende er blevet nævnt under denne Forhandling. I dette Skrift, som blandt andre blev tilfattet mig, kritiseres den Udvalgsbetænkning, som nu har været Genstand for saa megen Dmtale. Jeg skal ikke indlade mig paa denne Kritik i dens hele Udstrækning, jeg vil blot bemærke, at naar der er fremhævet